

DOSAR NR

restituire taxă poluare

ROMÂNIA
TRIBUNALUL DÂMBOVIȚA
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

Sentința nr.**Şedința publică din 11 februarie 2010****Instanța constituță din:****PREȘEDINTE:****GREFIER:**

Pe rol fiind soluționarea cererii formulate pe calea contenciosului administrativ din partea reclamantului , domiciliat în Târgoviște str. , județul Dâmbovița, în contradicteriu cu părțile Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița cu sediul în orașul Târgoviște, Calea Domnească nr. 166, județul Dâmbovița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița cu sediul în Târgoviște, Calea Câmpulung nr. 166, județul Dâmbovița, Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apolođor, nr. 17, sector 5 și Agentia Fondului pentru Mediu cu sediul în Târgoviște, Calea Ialomiței nr. 1, județul Dâmbovița, prin care se solicită: restituirea sumei de lei, achitată cu titlul de taxă de poluare pentru autoturismul marca Land Rover- Range Rover, seria sasiu , an de fabricație 2001.

Cererea a fost timbrată cu 39 lei reprezentând taxa judiciară de timbru, conform chitanței seria Z nr. și timbru judiciar în quantum de 0,3 lei.

La apelul nominal făcut în ședința publică s-a prezentat avocat Miler Călin pentru reclamant și consilier juridic Cristina Dincă pentru părăte , conform delegațiilor prezentate.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință , după care,

Tribunalul pune în discuția părților exceptia lipsei calității procesuale active a părătei Agenția Fondului pentru Mediu.

Avocatul ales al reclamantului, precizează că a chemat în judecată autoritatea la nivelul local , iar față de această excepție solicită a se lăua act că renunță la judecată față de părăta Agenția Fondului pentru Mediu, depunând la dosar și consumămantul scris în acest sens din partea reclamantului.

Apărătorii părților , având cuvântul , pe rând , învederează instanței că nu mai au alte cereri de formulat și probe de administrat, solicitând judecata cauzei.

Nemafiind cereri de formulat sau probe de administrat, instanța constată terminată cercetarea judecătoarească și acordă cuvântul pe fond.

Avocatul ales al reclamantului, solicită admiterea acțiunii astfel cum a fost formulată, în sensul restituirii sumei de , și, achitată cu titlul de taxă de poluare pentru autoturismul marca Land Rover- Range Rover. Solicita cheltuieli de judecată conform chitanței depuse la dosar.

Consilier juridic Dincă Cristina , pune concluzii de respingere a cererii conform motivelor arătate prin întâmpinare .

În temeiul disp. art. 150 C. pr. civilă , instanța reține cauza în vederea soluționării.

TRIBUNALUL

Asupra cauzei de față:

Prin cererea înregistrată la Tribunalul Dâmbovița -Secția Comercială și de Contencios Administrativ sub nr. , reclamantul a chemat în judecată părății Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița, Ministerul Finanțelor Publice, și Agenția Fondului pentru Mediu , pentru obligarea părăților la restituirea sumei de lei, achitată cu titlul de taxă de poluare pentru autoturismul marca Land Rover- Range Rover, seria sasiu , an de fabricație 2001.

În motivarea cererii, reclamanta arată că în anul 2009 a achiziționat un autoturism marca Land Rover Range, iar la înmatricularea acestuia a fost obligată să plătească o taxă de primă înmatriculare în valoare de lei.

Reclamanta susține că această taxă este într-o contradicție vădită cu dispozițiile art. 25, art. 28 și art. 90 din Tratatul Comunității Europene care interzice statelor membre să instituie, direct sau indirect, produselor altor state membre, impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor naționale similare.

În aprecierea reclamantei, în speță sunt aplicabile dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României, care statuează că prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne.

Se mai arată că a formulat cerere de restituire a taxei la Direcția Generală a Finanțelor Publice Târgoviște, cerere care i-a fost respinsă.

S-au atașat acțiunii următoarele înscrisuri, în copie: factura de achiziționare a autovehiculului, în limba germană, decizia nr. facturi și OP de achitare a sumei a cărei restituire se solicită și certificatul de înmatriculare al vehiculului.

Prin întâmpinare părăta Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița, a solicitat respingerea acțiunii arătând că, obligația generică de armonizare a legislației interne cu cea europeană, instituită prin art. 148 alin. 2 din Constituție și cea specială prevăzută de art. 90 paragraful I din Tratatul Comunității Europene, revin exclusiv Parlamentului, nu și instanțelor judecătoarești.

În cauză s-a administrat proba cu acte, reclamanta depunând la dosar, în copie: factura de achiziționare a autoturismului și cartea de identitate a vehiculului, în limba germană și în traducere legalizată în limba română. Analizând actele și lucrările dosarului, tribunalul constată că, într-adevăr, în cauză sunt aplicabile în mod direct dispozițiile din dreptul comunitar, care au prioritate față de dreptul național, pentru următoarele considerente:

Potrivit art.28⁺din tratatul UE versiunea consolidată, Uniunea este alcătuirea dintr-o uniune vamală care reglementează ansamblul schimburilor de mărfuri și care implică interzicerea, între statele membre, a taxelor vamale la import și la export și a oricărora taxe cu efect echivalent, precum și adoptarea unui tarif vamal comun în relațiile cu țări terțe. Iar în conformitate cu art.30 și 31 din tratat, între statele membre sunt interzise taxele vamale la import și la export sau taxele cu efect echivalent. Această interdicție se aplică de asemenea taxelor vamale cu caracter fiscal. Nici un stat membru nu aplică, direct sau indirect, produselor altor state membre impozite interne de orice natură mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor nationale similare. De asemenea, nici un stat membru nu aplică produselor altor state membre impozite interne de natură să protejeze indirect alte sectoare de producție.

Tribunalul va corobora aceste prevederi cu dispozițiile art. 110(exarticoul 90 par.1) din Tratatul Uniunii Europene versiunea consolidată care precizează în mod expres că nici un stat membru, nu aplică, direct sau indirect, produsele altor state membre, impozite interne de orice natură, mai mari decât cele care se aplică, direct sau indirect, produselor nationale similare.

Prin hotărârea CJUE în cauza Weigel (2004), obiectivul reglementării comunitare este asigurarea liberei circulației a mărfurilor între statele comunitare în condiții normale de concurență, prin eliminarea oricărei forme de protecție care decurge din aplicarea de impozite interne discriminatorii față de produsele provenind din alte state membre.

Așadar, rostul acestei reglementări este de a interzice discriminarea fiscală între produsele importate și cele similare autohtone. Or, în România nu se percep nici un fel de taxă de poluare pentru autoturismele deja înmatriculate aici. Mai mult, prin Decizia în cauza Costa/Enel (1964), CJUE a stabilit că legea care se îndepărtează de Tratat – un izvor independent de drept – nu ar putea să ducă la anularea lui, dată fiind natura sa originală și specială, fără a-l lipsi de caracterul lui de lege comunitară și fără ca baza legală a Comunității însăși să fie pusă la îndoială. Mai mult, aceeași decizie a definit relația dintre dreptul comunitar și dreptul național al statelor membre arătând că dreptul comunitar este o ordine juridică independentă care are prioritate de aplicare chiar și în fața dreptului național ulterior – or, în speță, taxa pe poluare a fost introdusă în legislația internă de abia în anul 2008.

De asemenea, în cauza Simmenthal (1976), CJUE a stabilit că judecătorul național este obligat să aplique normele comunitare, în mod direct, dacă acesta contravin normelor interne, fără a solicita sau aștepta eliminarea acestora pe cale administrativă sau a unei alte proceduri constituționale.

În ceea ce privește Constituția României, de la 1 ian 2007, România este stat membru al Uniunii Europene, iar potrivit art.148, ca urmare a aderării, prevederile tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, precum și celelalte reglementari comunitare cu caracter obligatoriu, au prioritate față de dispozițiile contrare din legile interne, cu respectarea prevederilor actului de aderare (alin 2), Parlamentul, Președintele României, Guvernul și autoritatea judecătoarească garantând aducerea la îndeplinire a obligațiilor rezultante din actul aderării și din prevederile alineatului 2 (alin.4).

De altfel, prin Legea nr. 157/2005 de ratificare a Tratatului de aderare a României și Bulgariei la Uniunea Europeană, statul nostru și-a asumat obligația de a respecta dispozițiile din tratatele originare ale Comunității, dinainte de aderare.

Potrivit OUG nr 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule, se datorează aceasta taxă pentru autovehiculele din categoriile M(1)-M(3) și N(1)-N(3), astfel cum sunt acestea definite în Reglementările privind omologarea de tip și eliberarea cărții de identitate a vehiculelor rutiere, precum și omologarea de tip a produselor utilizate la acestea, aprobate prin Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 211/2003 (art 3). *Autoturismul* reclamantului nu intră în categoriile exceptate de la plata taxei pe poluare (art 3 alin 2 și art 9 alin.1). Obligația de plată a taxei intervine cu ocazia primei înmatriculări a unui autovehicul în România (art 4 lit a), fără ca textul să facă distincția nici între autoturismele produse în România și cele în afara acesteia, nici între autoturismele noi și cele second-hand. Deoarece OUG a intrat în vigoare la data de 1 iulie 2008 (art 14 alin 1), rezultă că taxa pe poluare este datorată numai pentru autoturismele pentru care se face prima înmatriculare în România, nu și pentru cele aflate deja în circulație înmatriculate în țară. Taxa se calculează de autoritatea fiscală competentă (art 5 alin 1).

Pentru a interpreta corect acest act normativ și a identifica intenția legiuitorului, Tribunalul utilizează interpretarea teleologică (după scop): În expunerea de motive care însoțește proiectul de lege privind aprobarea OUG 50/2008 depus la Parlament sub nr PL-x 536/10.09.2008 și disponibil pe site-ul Camerei Deputaților, este menționat în mod expres că dacă nu s-ar fi promovat acest act normativ, o consecință ar fi fost facilitarea intrării în România a unui număr foarte mare de autovehicule second hand cu vechime peste 10 ani, care ar fi fost achiziționate datorită prețului foarte mic. Așadar, se vrea ca taxa pe poluare, al cărui scop este, în principiu, corect - 'poluatorul plătește' -, să aibă ca efect imediat diminuarea introducerii în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru.

Conform OUG 208/2008 pentru stabilirea unor măsuri privind taxa pe poluare pentru autovehicule, autovehiculele a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc și care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene începând cu data de 15 decembrie 2008 se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule, stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 (art II). Aceste prevederi se aplică până la data de 31 decembrie 2009 inclusiv (art III).

OUG 208/2008 a fost abrogată prin OUG nr 218/2008 privind modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008 pentru instituirea taxei pe poluare pentru autovehicule. Conform art III al acesteia, (1) Autovehiculele M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și toate autovehiculele N1 cu norma de poluare Euro 4, care se înmatriculează pentru prima dată în România sau în alte state membre ale Uniunii Europene în perioada 15 decembrie 2008-31 decembrie 2009 inclusiv, se exceptează de la obligația de plată a taxei pe poluare pentru autovehicule stabilită potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2008. (2) Autovehiculelor M1 cu norma de poluare Euro 4 a căror capacitate cilindrică nu depășește 2.000 cmc, precum și tuturor autovehiculelor N1 cu norma de poluare Euro 4, înmatriculate pentru prima dată în afara Uniunii Europene și care se înmatriculează în România, li se aplică taxele prevăzute în anexele nr. 1 și 2. Așadar, se creează o diferență de tratament fiscal între mașinile noi și cele vechi, înmatriculate în România după intrarea în vigoare a OUG 50/2008.

În cauza de față tribunalul reține aplicabilitatea prioritării și directă a dispozițiilor 110(exarticoul 90 par.1) dar și a art.28-31 din Tratat.

Este unanim admis atât în literatura de specialitate cât și în practica judiciară internă și cea a CJCE că 110(exarticoul 90 par.1) din Tratat produce efecte directe și ca atare creează drepturi individuale pe care jurisdicțiile statelor membre ale Uniunii le pot proteja.

Judecătorul național, ca prim judecător comunitar, are competența atunci când dă efect direct dispozițiilor 110(exarticoul 90 par.1) din Tratat să aplice procedurile naționale de aşa manieră ca drepturile prevăzute de Tratat să fie deplin și efectiv protejate.

Că o taxă internă impusă autoturismelor second-hand este discriminatorie în sensul 110(exarticoul 90 par.1) din Tratat s-a decis în cauza conexată Nádasdi și Németh unde Curtea de Justiție a arătat că o taxă de înmatriculare este interzisă atât timp cât este percepută asupra autoturismelor second-hand puse pentru prima dată în circulație pe teritoriul unui stat membru și că valoarea taxei, determinată exclusiv prin raportare la caracteristicile tehnice ale autovehiculului (tip motor, capacitate cilindrică) și la clasificarea din punct de vedere al poluării este calculată fără a se lăua în seamă deprecierea autoturismului de o asemenea manieră încât, atunci când se aplică autoturismelor second-hand importate din statele membre, aceasta excede valoarea reziduală a unor autoturisme second-hand similare care au fost deja înmatriculate în statul membru în care sunt importate.

Cum România este stat membru al Uniunii începând cu data de 1 ianuarie 2007 sunt activate dispozițiile art. 148 alin. 2 din Constituția României conform cărora legislația comunitară cu caracter obligatoriu prevalează legii interne iar conform alin. 4 din același articol jurisdicțiile interne garantează îndeplinirea acestor exigențe.

Pe de altă parte obligația de a aplica prioritar dreptul comunitar nu este opozabilă numai jurisdicțiilor ci și Executivului însuși și organelor componente ale acestuia cum sunt bunăoară autoritățile fiscale. Din această perspectivă, invocarea de către organul fiscal a legii fiscale interne în temeiul căreia s-a perceput taxa specială dovedită contrarie cu normele dreptului comunitar înfrângă nu numai dispozițiile constituționale precitate dar pune serioase semne de întrebare asupra îndeplinirii obligației de loialitate comunitară asumate de România ca stat membru.

Într-o atare ipoteză revine jurisdicțiilor să eliminate această disfuncționalitate recunoscând particularilor drepturilor prin aplicarea directă a Tratatului în aşa fel încât acestei norme să i se recunoască și caracterul ei util.

Revenind la prevederile OUG nr. 50/2008 , Tribunalul reține că pentru un autoturism produs în România sau în alte state membre UE nu se percep la o nouă înmatriculare taxă de poluare, dacă a fost anterior înmatriculat tot în România. Dar se percep această taxă de poluare la autoturismul produs în țară sau în alt stat membru UE, dacă este înmatriculat pentru prima dată în România.

Reglementată în acest mod, taxa pe poluare diminuează sau este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru: cumpărătorii sunt orientați din punct de vedere fiscal să achiziționeze autovehicule second-hand deja înmatriculate în România.

Iar ca urmare a adoptării O.U.G. nr. 218/2008, intenția legiuitorului de a influența alegerea consumatorilor a devenit mai evidentă: a fost înlăturată taxa de poluare pentru autoturismele noi, Euro 4, capacitate cilindrică mai mică de 2.000 cm³ (or, este de notorietate că în România sunt produse autoturisme cu aceste caracteistică) care se înmatriculează pentru prima data în România în perioada 15.12.2008 – 31.12.2009, astfel încât consumatorii sunt direcționați fie spre un autoturism nou, fie spre un autoturism second-hand deja înmatriculat în România. Se protejează astfel producția internă, aspect ce reiese explicit din preambulul O.U.G. nr. 208/2008 și 218/2008, potrivită căruia: ‘Guvernul României se preocupă de luarea măsurilor care să asigure păstrarea locurilor de muncă în economia românească, iar la un loc de muncă în industria constructoare sunt 4 locuri de muncă în industria furnizoare’

O.U.G. nr. 50/2008 este contrară 110(exarticoul 90 par.1) din Tratatul Comunității Europene, întrucât este destinată să diminueze introducerea în România a unor autoturisme second-hand deja înmatriculate într-un alt stat membru UE, precum cel pentru care s-a achitat taxa de poluare în acest litigiu (Germania), favorizând astfel vânzarea autoturismelor second-hand deja înmatriculate în România și, mai recent, vânzarea autoturismelor noi produse în România. Or, după aderarea României la UE, acest lucru nu este admisibil când produsele importate sunt din alte țări membre ale UE, atât timp cât norma fiscală națională diminuează sau este susceptibilă să diminueze, chiar și potențial, consumul produselor importate, influențând astfel alegerea consumatorilor (CJE, hotărârea din 7 mai 1987, cauza

193/85, Cooperativa Co-Frutta Srl c. Amministrazione delle finanze dello Stato – în spătă, taxă menită să descurajeze importul de banane în Italia).

Asupra încălcării art.28 și implicit a art. 110(exarticoul 90 par.1) din Tratat prin crearea unui tip similar de diferență de tratament s-a pronunțat Curtea de la Luxembourg (Camera a treia) prin hotărârea din 11 decembrie 2008, Comisia Comunităților Europene/Republica Austria Cauza C-524/07 privind neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Articolele 28 CE și 30 CE — Înmatricularea vehiculelor de ocazie vechi înmatriculate anterior în alte state membre — Cerințe tehnice privind emisiile poluante și nivelul sonor — Sănătate publică — Protecția mediului) (2009/C 32/15).

Astfel, s-a reținut prin dispozitiv că prin impunerea obligației ca, în vederea primei înmatriculări în Austria, autovehiculele înmatriculate anterior în alte state membre care, din cauza vechimii, nu au făcut obiectul unei proceduri comunitare de omologare, să respecte valori limită în materie de emisii poluante și de zgomot mai stricte decât cele pe care trebuiau să le respecte inițial, în special valorile prevăzute de Directivele 93/59/CEE a Consiliului din 28 iunie 1993 de modificare a Directivei 70/220/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile preconizate împotriva poluării aerului cu emisiile poluante provenite de la autovehicule și 92/97/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de modificare a Directivei 70/157/CEE privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la nivelul sonor admis și la sistemul de evacuare al autovehiculelor, în condiție în care vehiculele cu aceleași caracteristici și care sunt deja autorizate să circule în Austria nu sunt supuse acestei cerințe cu ocazia reînmatriculării în acest stat membru, face Republica Austria și nu îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 28 CE.

Pentru aceste considerente tribunalul constată că suma plătită de reclamat nu a fost datorată potrivit legislației comunitare, taxa trebuie restituță. Faptul că reclamantul a achitat voluntar această taxă este irelevant, întrucât altfel nu ar fi avut posibilitatea înmatriculării autoturismului în România. În astfel de situații Curtea de Justiție a decis că statele membre trebuie să asigure rambursarea taxelor colectate cu încălcarea prevederilor art. 90 din Tratat, cu respectarea principiilor ce guvernează autonomia procedurală și îmbogățirea fără justă cauză. Totodată, a mai decis că în astfel de cauze pot fi plătite și daune pentru pierderile suferite (A se vedea: CJCE, cazul nr. 68/79 I. K. I/S contre N.ère danois des impôts accises precum și cauza conexată nr. C-290/05 și C-333/05 Å. O. și J. O. parag. 61-70).

Astfel, pentru repararea integrală a prejudiciului, părăta va fi obligată să achite și folosul nerealizat, potrivit art. 1084 raportat la 1082 Cod Civil, respectiv dobândă legală calculată conform art 3 alin 3 din OG 9/2000, de la data încasării sumei până la data restituției integrale și efective.

Tribunalul va lua act de renunțarea la judecată față de părăta Agenția Fondului pentru Mediu, având în vedere că această instituție nu poate constitui, în spațiu de față, subiect al obligației de restituire a taxei solicitate de reclamant; chiar dacă sumele percepute ca taxă pe poluare se vor utiliza pentru protejarea mediului, colectarea și administrarea lor este realizată doar de autoritățile fiscale ale statului, care au și încasat această taxă, în baza deciziei de calcul atacată.

Potrivit art.274 Cod procedură civilă, părății vor fi obligați și la plata sumei de 1500 lei reprezentând cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite cererea formulată de reclamantul , domiciliat în Târgoviște str. 15, județul Dâmbovița, în contradictoriu cu parantele Administrația Finanțelor Publice Dâmbovița cu sediul în orașul Târgoviște, Calea Domnească nr. 166, județul Dâmbovița, Direcția Generală a Finanțelor Publice Dâmbovița cu sediul în Târgoviște, Calea Câmpulung nr. 166, județul Dâmbovița, Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, str. Apoloodor, nr. 17, sector 5 și Agenția Fondului pentru Mediu cu sediul în Târgoviște, Calea Ialomiței nr. 1, județul Dâmbovița și în consecință :

Anulează decizia nr.

Obligă părății să restituie reclamantului suma de lei.

Obligă părății la 1500 lei cheltuieli de judecată .

Ia act de renunțarea la judecată împotriva Agenției Fondului pentru Mediu.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică din 11 februarie 2010

PREȘEDINTE
Gabriel Bălașa

GREFIER
Aurelia Găman